

KZS-FCI

MOJ BERNI

Glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse

OB PETNAJSTLETNICI

Čas neskončno hitro beži in mimo-grede smo vstopili v naše 15. leto. Tisti, ki ste ves ta čas z nami, prav dobro veste, da nam še zdaleč ni bilo dolgčas.

Ko smo praznovali deseto obletnico delovanja, smo bili velika 108-glava bernska družina, utrjena z mnogimi kinološkimi političnimi preizkušnjami, ki so marsikomu od nas ukradle miren nočni spanec. Ampak vsako poleno, ki je priletelo prav po »sloveneljsko«, nas je še bolj povežalo, izčistilo in prekalilo.

Čas, ki je pretekel od odcepitve primorske in štajerske veje članstva, je pokazal, kaj je za pasmo dobro in kaj ne. Komercializem in nižanje vzrejnih standardov zagotovo ne ponujata napredka, pač pa ga zagotavlja pošten odnos do bernijev in njihovih ljudi, znanje, predanost, pomoč v stiski in iskreno veselje ob uspehih sočlanov.

Finančna kriza v državi je naredila svoje tudi v kinologiji: čistopasemski mladički vse težje najdejo svoj novi dom, vzreditelji komajda še pokrijejo stroške vzreje, če pa je leglo veliko oziroma, če potrebuje pomoč veterinarja, se obračun po oddaji mladičev konča v rdečih številkah. Na pol obglavljena in pretežno sprta krovna slovenska kinološka organizacija nam ni v pomoč.

Zato v klubu še toliko bolj cenimo tiste, ki vztrajajo: pri pozorni, predani in na poznavanju vzrejnih linij temelječi vzreji, pri prepričanju, da ni vsak ljubitelj bernijev primeren za njihovega lastnika, pri trditvi, da je članstvo v klubu za nove lastnike potrebno, za mladička pa nadvse koristno,.... Cenimo tudi tiste, ki se vedno in spet vračajo k svoji priljubljeni pasmi, čeprav niti dva kužka iz istega legla nista enaka, kaj šele, da bi si bila podobna prejšnji in zdajšnji berni. Vedo, kaj lahko pričakujejo od pasme in se s pretanjenim občutkom lotevajo vzgoje in nege vsakič znova od začetka. In se učijo. V zameno tak bernski človek vedno dobi v tribarvni kožuh skrito veliko čuteče srce, ki nikdar ne razočara.

Vodstvo našega kluba je ob 15. obletnici izkoristilo priložnost za druženje in na pikniku v Lepeni z velikim veseljem naslovilo svojo zahvalo vsem, ki ste bili z nami od ustanovitve: Nina Barlič, Filip Česenj, Klavdij Čotar, Tone Hočevvar, Breda Kationa, Igor Kjuder, mag. Peter Levstek, dr.vet.med., Bojan Pintarič, Danica Rebov, Vlado Smole, Barbara Šolc, Peter Vražič, Romana Vrbovšek – Dobnik in podpisana. Prav tako je upravni odbor sklenil, da podeli plaketo in zahvalo Ivanu Janežiču za izjemen prispevek k delu kluba in njegovi prepoznavnosti ter za pomembne vzrejne dosežke v korist pasme.

Ko smo v Lepeni dvignili kozarce in zaželeli našemu klubu še mnogo uspešnih let, smo mislili zelo zares!

Mojca Sajovic

GREMO V MALO ŠOLO RAZSTAVLJANJA IN NATO NA RAZSTAVO V LENDAVO

Kot ste gotovo zasledili v povzetku letošnje skupščine, klub v letu 2014 ne bo organiziral lastne specialne klubske razstave, pač pa vas vabimo, da skupaj obiščemo razstavo CACIB LENDAVA 2014. Razstava se bo odvijala v Športnem parku v Lendavi v nedeljo, 21. septembra, bernske planšarske pse bo ocenjevala sodnica István Juhász. Prilagamo prijavnico, kjer so navedeni pogoji, cene in rok prijave, prijava po klubskih pogojih pa je veljavna le s tem žigosanim obrazcem. Prijavnici je potrebno priložiti fotokopijo rodovnika, fotokopijo prvaštva (velja za razred prvakov) in fotokopijo potrdila o plačani prijavnini.

Prijavnico s prilogami pošljite na naslov:

Kinološko društvo Lendava

p.p. 99, 9220 Lendava

ali na e-naslov: kd.lendava@yahoo.com

Želimo si, da bo naš nastop na razstavi prijeten družabni dogodek, zato bo organizirana tudi možnost nočitve, poleg tega pa vam bomo pomagali, da boste svojega bernija predstavili kar najlepše. Zato bomo

v soboto, 7. septembra

organizirali »malo šolo razstavljanja«, kjer boste izvedeli vse potrebno in se naučili osnovnih razstavljalških manir.

Opozarjamo na prvi rok prijave na razstavo, ko še velja ugodnejša prijavnina, prav tako pa morate prijaviti tudi svojo udeležbo v »mali šoli razstavljanja« (za člane kluba je brezplačna!) najpozneje do 1.9.2014 na e-naslov: bernski.klub@gmail.com ali na tel. št. 041 63 16 16.

Spomladanski piknik v Lepeni

Za nami je še en množično obiskan klubski piknik. Tokrat smo ga umeštili v dolino Soče, natančneje v Lepeno, kjer nam je pretežno sončen dan pokazal neokrnjeno naravo v vsej njeni lepoti. Čeprav se marsikomu ta del Slovenije morda zdi nekoliko odročen, pa je bila pot čez en ali drugi gorski prelaz skoraj 70-im udeležencem očitno vredna truda. Pričakala nas je slikovita pokrajina in osvežujoča smaragdna lepota.

Stari in novi člani smo se zbrali na travniku okrog koče, kjer so se psi lahko pozdravili, spoznali in se kljub občasnemu izkazovanju premoči med samci prav veselo družili. Čeprav je bil to bernski piknik, je bila največ pozornosti deležna živahna bela pudljica. Neumorno je tekala gor in dol po trati in ves čas so ji sledili vsaj trije ali štirje bernci. Sumim, da so se med seboj malo menjavali, saj dvomim, da bi kakšen v celoti zdržal njen tempo.

Po sprehodu do reke Soče, kjer so se kužki prijetno napili in osvežili, je Zoran – tudi tokrat zadolžen za družabni vidik dogodka – pripravil nekaj zabavnih igrvic, v katerih so sodelovali tako človeški kot pasji udeleženci. Stari in mladi smo prav radi tekmovali in na koncu dobili tudi lepe nagrade.

Piknik smo izkoristili tudi za praznovanje 15. obletnice delovanja našega kluba. Nazdravili smo s penino, kot se za tak jubilej spodobi, nekateri dolgoletni člani pa so prejeli tudi posebne spominke plakete. Ob zdravici smo klubu zaželeli še mnogo let uspešnega delovanja in se še posebej zahvalili predsednici, ki je v vseh teh letih neutrudna gonilna sila našega kluba.

Obiskanost zadnjih nekaj piknikov dokazuje, da si bernski ljudje kljub vsakdanjim obveznostim radi najdemo nekaj časa za prijetno »pasje«
druženje s somišljeniki, zato si kar rezervirajte soboto 4. oktobra za še eno posebno klubsko srečanje.

Nina Barlič

Naši bernci v domu Nine Pokorn

Bernci so lahko imenitni terapevtski psi. Zanesljivi, dovolj umirjeni, pa ravno prav živahni, samo vzgojeni morajo biti. Če so zraven še šolanji, je rezultat tu! To smo še enkrat ugotavljali in tudi dokazali to pomlad, ko so štirje pari iz našega kluba obiskali Dom Nine Pokorn na Štajerskem. Zamisel je bila Slavkova, režija s scenarijem Mojčina. Zraven so peljali tudi dva »izprašana« terapevtska para, čisto prava ambasadorja nasmeha, pa je bila slika popolna. Prav obisk v Pirešici nas je prepričal, da so bernci posebej primerni za tako delo.

V dom Nine Pokorn smo šli štirje pari. Slavko Ložar in Wenaya, Mojca Sajovic in Fellow, Irena Koren in Iša, pa še midva z Berry. Zalogaj je bil zahteven, saj je Dom Nine Pokorn poseben socialno-varstveni zavod, ki nudi oskrbo, varstvo in strokovno obravnavo oseb, ki zaradi slabših psihofizičnih sposobnosti niso zmožni integracije v samostojno izven-institucionalno življenje. Ne gre torej za klasični dom starejših, ampak za ustanovo, kjer prebivajo, se družijo in delajo tudi mlajši ljudje. Ustanova je velika, obsežna, obiskali smo vse njene dele, se družili z vsemi prebivalci. Naši kužki so se dali božati vsem po vrsti, z marsikom so se tudi poigrali. Šli smo k tistim, ki živijo v domu in ne delajo, pa k tistim, ki v delavnicah izdelujejo in pakirajo polnila za nalična peresa in kemične svinčnike.

Razdelili smo se na dvoje, v eni »udarni brigadi« sva bila midva z Mojco, pa Berry in Fellow, v drugi Irena in Slavko, Iša in Wenaya. Vsak dvojni par je obiskal polovico prostorov in se družil s polovico prebivalci. Najbolj ganljiv je bil prav gotovo prizor, pravi podvig velikana Fellowa, ki se je s prvima tacama povzpel na posteljo negibnega bolnika, se dal božati, se stisnil k njemu in mu podaril trenutek neizmerne sreče.

Nič manj zadovoljni in srečni nismo bili mi, ko smo odhajali iz doma v Pirešici. Na koncu smo se v veliki jedilnici družili prav z vsemi stanovalci, poklepetali smo, se pogovorili o izkušnjah terapevtskih parov in ljudi, ki s takim veseljem sprejmejo v svoji sredi pasje terapevte.

Porodila se je tudi zamisel, da bi se v prihodnje več članov našega kluba s svojimi že vzgojenimi in tudi osnovno šolanimi psi (izpitom BBH) udeležil šolanja za terapevtske pare. Pri Ambasadorjih nasmeha se bo nova sezona šolanja, ki traja skoraj vse leto, začela to jesen. O podrobnostih bodo Ambasadorji nasmeha pravočasno obvestili naš bernski klub.

Tone Hočevar

Odmev na prispevek iz prejšnje številke Mojega bernija:

Neprijetna izkušnja pri zdravljenju vnetja ušes s koncentratom tea tree-ja

Naša, skoraj 6-letna bernka ima večkrat težave z vnetjem ušes. Poskusili smo že mnogo stvari, vendar se vedno ponavlja. Veterinar je ugotovil prisotnost glivic, te pa so trdovratna zadeva.

Nedolgo tega je znanka, ki se ukvarja s prodajo znanih švicarskih naravnih pripravkov (kreme, mazila, koncentрати oz. rastlinski izvlečki), priporočila koncentrat tea tree-ja oz. čajevca. Priporoča kapljico ali dve v vsako uho. Sledili smo njenim navodilom, potem pa se je zgodilo... Dan po nanosu smo opazili težave: psička je bila delno ohromela in se ni mogla postaviti na noge, rahlo se je tresla, značajsko pa nismo opazili sprememb, saj je mahala je z repom, zehala, samo vstati ni mogla.

Peljali smo jo na kliniko, kjer jo je dr. Žel temeljito pregledal, vzel kri, opravil vso biokemijo, a ni ugotovil nobene anomalije. Vse je bilo v redu. Odločil se je, da jo zadrži na opazovanju, da bi tekom dneva kaj odkril. Do večera se je stanje popravilo in kuža je šel domov, naslednji dan pa ni bilo sledu o kakšni »boleznici«.

Takrat smo se spomnili članka iz prejšnjega biltena z naslovom »Ali je olje čajevca varno za pse?« In prav tam smo našli odgovor. Članek namreč navaja, da se klinični znaki zastrupitve pojavijo v 2 – 12 urah in lahko trajajo do 72 ur. Ti znaki so: prekomerno slinjenje, tresavica, delna ohromelost, nekoordiniranost gibov. Kar nekaj od naštetega smo opazili pri naši psi. Olje čajevca namreč vsebuje naravni nevrotoksin, ki vpliva na delovanje živčnega sistema in ima lahko za psa hude posledice.

V našem primeru se je kasneje za neprimerno izkazala tudi aplikacija tea tree-ja v obliki kreme (npr. med blazinicami), le da ni bilo tako hudo kot prvič.

Naša izkušnja tako potrjuje, da je tea tree za pse toksičen in njegova uporaba (zlasti kadar gre za izdelke, namenjene ljudem) ni priporočljiva.

Igor Kjuder

Mojca Sajovic: Brez mojih bernijev bi bilo življenje prazno

S kinologijo se ljubiteljsko ukvarjam od leta 1968, ko smo začeli sobivati z našim prvim družinskim psom, leta 1988 pa sem s svojo šarplaninko Iro začela spoznavati osnove vzgoje in šolanja ter druženje s psom поближе. Z nakupom prve bernke se je leta 1994, ko sem o pasmi napisala prvi resen članek, začela moja povsem drugačna kinološka pot, posvečena pasmi, njenim značilnostim, zdravju, značaju... Ja, res je minilo že dvajset let, od kar smo se odločili deliti svoj dom z bernskimi planšarskimi psi in izbrali našo prvo bernko Astro iz male švicarske vasice Rummendingen. Od 2. maja 1994 bi lahko na prste ene roke preštela svoje dneve, ki jih niso izpolnjevali berniji. S prijazno pomočjo mojih stricov iz Švice smo našli Astrico v tako prvinem okolju, da je bilo vse skupaj skoraj podobno reklamni za svizce, čokolado in ... bernije. V Švico smo šli iskat bernskega ženina za mojo Astro in ga tudi našli. V Švici je bila rojena moja Latina, ki se je bomo spominjali po njenem čudovitem značaju in, ki nas je razveselila s potomcem, kakršnega sem iskala zadnjih 20 let.... z mojim Fellowom.

Leta 1999 sem s skupino somišljenikov pričela z aktivnostmi za ustanovitev samostojnega pasemskega kluba pod okriljem Kinološke zveze Slovenije in skupina je svoje delo uspešno končala z ustanovitvijo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse 28. januarja 2000. Od takrat - s premorom med 3. aprilom 2008 in 30. junijem 2009 - vodim klub kot predsednica. Hvala vsem, ki ste v teh letih, ki so minila kot en sam svetleč trenutek, verjeli v pošten in odgovoren odnos do pasme, ki ste postali del moje bernske družine in ki ste skupaj z mano vsak dan bolj ponosni in počaščeni, da ste lahko odprli svoj dom in svoje srce bernskemu planšarskemu psu.

Barbara Šolc

Verjetno ne bom napisala nič novega, kar ne bi vedel vsak dolgoletni skrbnik bernca. Ko ga enkrat imaš, ga ne zamenjaš za drugo pasmo za nič na svetu! Ta črno-rjavo-bela kepa dlake se ti tako usede v srce, da si njen suženj za vedno. Priznam, ko se je moja prva bernka Saba starala, sem resno razmišljala o tem, da moj naslednji kuža ne bo bernc. Bom imela naslednjega bernca lahko tako izredno rada, kot njo, ga bom stalno primerjala z njo, mi bo za njo hudo vsakič, ko bom videla novega,... Tisti trenutek, ko se je zares zgodilo, pri kar častitljivih enajstih letih, sem takoj vedela, da drugega psa pri meni ne bo! In kaj drugega - čez tri tedne sem že letela rezervirati novo bernko, Jilli, ki se je še globlje usedla v srce. In čez (dolga) leta se bo zgodovina ponovila, s to razliko, da tokrat zagotovo vem, da bo naslednji... bernc!

Nina Barlič

Pse obožujem, odkar pomnim. Moja najljubša otroška »slikanica« je bila mala enciklopedija psov z naslovom Psi vsega sveta. Izmed vseh psov, prikazanih v knjigi, mi je bil že takrat najlepši prav bernski planšarski pes. A minilo je vsaj 15 let, preden sem ga povsem slučajno videla v živo, in še kakšni dve, da sem dočkala svojega. Bilo je leto 1994 in pri Smoletovih v Slovenski Bistrici so imeli prvo leglo. Izbrala sem največjega in, po mojem mnenju, najlepšega samčka po imenu Ren, s katerim sva skupaj preživela čudovitih devet let. Po njegovem odhodu je sledilo nekajletno obdobje brez psa, s selitvijo v stanovanje z velikim vrtom pa je moja otroška želja ponovno zaživela. Glede izbire pasme seveda ni bilo nobenega dvoma. Berni bo, a tokrat samička. Skoraj kot bi nam bila usojena, je trimesečna lepota z zgovornim imenom Dolcevit na nas čakala v psarni Bernieshine. Z njenim prihodom sem se tudi bolj aktivno vključila v delovanje kluba.

Tone Hočevar: Zaznamoval me je prvi bernski krst!

Bernce sem občudoval od nekdanj, zapisal pa sem se jim na dan, ko so imeli v Predolah prvi bernski krst. Iz Švice je takrat, pred dvema desetletjema, prišla Astra, zame in za moje bernsko življenje pramati vseh berncev. Takrat sem pri prihodnjih vzrediteljih »naročil« prvo, najlepšo psičko iz Astrinega prvega legla. Niso mi verjeli, da mi-slim resno. Pa sem mislil nadvse resno! Ko mi je čez čas Astrina Mojca v Rim sporočila, da imajo leglo, je bila moja bernska usoda zapečatená! K nam je prišla Dana, Danica, naša prva bernka. V Rimu, kjer je preživela svoj vek, so ji ljudje rekli Persona, Oseba, Osebnost. Sam papež jo je požegnal, z nami je hodila tudi na Petrov trg v Vatikanu, pa k mesarju, v gostilno, kamorkoli. Predol pa ni nikoli pozabila. Ko je Mojca prišla v Rim, jo je zagledala na da-leč, stekla je k njej in se z njo objemala...

Od začetka smo bili člani bernskega kluba, na srečanja smo se vozili iz Rima. Zelo nas je prizadelo, ko nas je Da-nica zapustila po skoraj štirinajstih letih. Za trenutek smo pomislili, da se ne bomo takoj odločili za drugega bernca. Pa nista minila niti dva tedna, z Bojano sva iz Rima odhitela v Predole, tja sta Jože Urbas in gospa Branka iz Ivančne Gorice pripeljala Berry. Da bi jo midva videla, ocenila, se potem morda odločila zanjo... Čez nekaj minut sva Berry že odpeljala najprej do Ljubljane, čez dan ali dva že v Rim. Od tedaj preživi ob meni 24 ur na dan. Stara je štiri leta, ves čas je ob meni, tudi terapijski par sva, člana Ambasadorjev nasmeha.

Zoran Borovšak

V družini smo, odkar sem se rodil, imeli pse. Naši psi niso bili vselej pasemski, bili pa so večjih rasti. V letu 2007 smo se, ko smo ugotovili, da imamo po nekajletnem premoru ponovno dovolj časa za psa, začeli odločati katera kepica bo naš nov družinski član. Po tehtnem premisleku med koker španjelom in zlatim prinašalcem smo se odločili za bernskega planšarskega psa. Naslednje leto je v družino prišla mala puhasta kepica, ki smo jo poimenovali Hugo. S tem pa se je moja kinološka pot uradno tudi začela. V mali šoli me je inštruktor, kasneje tudi mentor okužil s kinologijo. S Hugom sva opravila izpita A in B-Bh, ter se kasneje odločila, da postaneva inštruktorja. Leta 2013 sem pridobil licenco za vodjo osnovne vrste začetnega tečaja športnih psov in od takrat dalje opravljam delo inštruktorja v Kino-loškem društvu Šentjur.

NAJAVLJAMO JESENSKI PIKNIK

Saj že veste – pa vseeno: bernski pikniki so vedno nekaj posebnega, nikdar si dva nista enaka, zato je škoda vsake priložnosti za druženje, ki jo zamudite.

Tudi letošnji jesenski piknik, ki bo v soboto, 4. oktobra, bo nekaj posebnega. Datum ni izbran naključno: 4. oktobra na Svetovni dan živali praznujemo tudi god sv. Frančiška Asiškega. Za tega svetnika ni bila pomembna samo ljubezen do ljudi, ampak tudi skrb za živali. »To so moji bratje in sestre,« je govoril in se z največjim veseljem pogovarjal z njimi. Svojo ljubezen do narave in do vsega stvarstva je Frančišek malo pred smrtjo zapisal v svoji »Sončni pesmi«, ki še danes seže ljudem v srce. Po enajstih letih vas torej spet vabimo, da se na ta praznik s svojimi berniji pridružite blagoslovu psov, ki bo v sklopu jesenskega druženja.

Vabilo z vsemi podrobnostmi sledi!

Barbara in Jilli, Jilli in Barbara... Redkokdaj ena brez druge. Zakaj? Ko je pred leti v hišo prišla nova bernska kepica, je postavila vsa dosedanja pasja pravila na glavo. Primerjava med prejšnjo bernko in novo kepico (ki je sedaj že poštena kepa) je približno taka, kot, če bi bila prej v hiši rotvajlerka, sedaj pa mala bela pudlica. V hišo je prišel PPP. Pes s potrebnimi potrebami. Tako v psihičnem kot telesnem smislu. Dobesedno. Če bi lahko, bi bila ves čas v mojem žepu, če pa to ne bi šlo, bi bila zadovoljna tudi v cekarčku v moji roki. Predhodne izkušnje? Kot, da jih ne bi bilo! Od hrane (ki nima veze s 'pasjo' hrano), preko zdravlil klasične medicine (stran od njih, vsakič znova izzovejo alergično reakcijo), pa vse do vsakodnevnih opravil, kot je česanje (glej sliko). Česanje je RES nekaj posebnega. Česati bernca, ki ti leži v naročju? Hja, težko, se strinjam. Ampak gre, verjemite, je pa res, da traja precej dalj časa, kot običajno česanje. In kaj narediti? Z odprtimi rokami jo sprejemam tako kot je, ji nudim oporo v zanjo stresnih situacijah in... me spremlja vedno in povsod - tudi v službi, kjer si služi za svojo hrano. Ja, jo je pač treba pripraviti na samostojno življenje. Zaključek? Ne 'Barbara', ne 'Jilli' pač pa samo in edino 'Barbara + Jilli'.

Priprave na vroče poletje

Poletje je pred vrati in prav je, da pasje skrbnike opozorimo ne nekaj dejstev, ki jih je treba upoštevati v vročih dneh...

Tekočina

Najpomembnejše je, da ima kuža vselej na voljo zadostno količino hladne in čiste sveže vode. Vsebino skleda večkrat preverite, saj poleti psi pijejo več, voda pa se zaradi visokih temperatur tudi segreva in hitreje hlapi. Nič ne bo narobe, če v posebej vročih dneh v skledo za vodo vržete tudi nekaj kock ledu, lahko pa mu postrežete tudi npr. rahlo soljeno piščančjo juho.

Bazenček za »kosmate otroke«

Veliko psov obožuje kopanje. Če reke, jezera ali morja nimate ravno na doseg roke, imate pa vrt ali vsaj večji balkon, priporočamo nakup napihljivega otroškega bazena, v katerem se kuža lahko shladi. Prijetno čofotanje lahko izkoristite tudi zato, da psa okopate s šamponom.

Priboljški

Tudi priboljške lahko prilagodite poletnemu času: izberite takšne, ki so hladni in/ali imajo veliko vsebnost vode. In če svojega kosmatinca ne uspete prepričati, da je hladna kumara zelo primeren priboljšek, lahko izdelate tudi pasji sladoled ali pa preprosto zamrznete mesno juho v poljubni obliki. To bo zanj hkrati igrara in ohladitev.

Hladen trebuh

Psu zagotovite nekaj hladne površine, npr. na ploščicah, saj se bo med ležanjem na trebuhu najhitreje ohladil. Lahko kupite tudi hladilno podlogo, ki je na voljo v specializiranih trgovinah, ali pa v vodo namočite brisačo in psu pustite, da se nanjo uleže. In če se v kratkem ne odpravljate ravno na razstavo ali vzrejni pregled, vam iz osebnih izkušenj svetujem, da psa po trebuhu enostavno pobrijete. Če je pobriti predel širok kakih 15-20 cm, se od strani še videlo ne bo, psu pa boste omogočili kar čim hitrejše hlajenje.

Poletna oprema

K sreči živimo v času, kjer je praktično za vsako težavo na voljo domiselni pripomoček. Če še niste vedeli, prodajajo tudi hladilne ovratnice in obleke in celo škorenjce, da pasje tačke zaščitite med hojo po vročih tleh. Temperaturo tal lahko preverite tako, da na asfalt za 30 sekund položite svojo roko. Če ne držite in morate roko umakniti, pomeni, da so tla definitivno prevroča tudi za pasji sprehod.

Senčna oaza

Če je pes čez dan zunaj, poskrbite, da bo imel senco, kamor se lahko zateče pred močnimi sončnimi žarki. Drevo, šotor ali senčnik... Če ga namestite blizu bazenčka in psu postrežete še kak osvežilni priboljšek, se bo trpljenje na vročini spremenilo v pravcane pasje počitnice.

Nega kože

Poletje je še toliko bolj pomembno, da psa pogosteje češete in odstranjujete odmrlo dlako. Naši psi imajo gosto podlanko, ki je pomemben del naravnega sistema za hlajenje, a jo je treba ustrezno negovati, sicer se zamasti in preprečuje pretok zraka.

Poletje je seveda tudi glavna sezona za parazite - klope, bolhe, komarje. Priskrbite si učinkovito sredstvo ali ovratnik za zaščito pred klopi in bolhami.

Za konec pa še navodilo, ki ga ves čas ponavljamo, saj je življenjskega pomena: nikoli ne puščajte psa v avtomobilu, ne pustite jih privezane na soncu, ne sprehajajte jih med najhujšo vročino in ne vodite jih po pregretem asfaltu.

Nina Barlič

Vir: <http://www.dogster.com/lifestyle/summer-dog-health-tips>

<http://www.dogster.com/dog-health-care/caring-for-your-dog-in-the-summer-heat>

V BORBI PROTI BOLHAM IN KLOPOM NA NARAVEN NAČIN

Letos se zdi, da s klopi bijemo v naprej izgubljeno bitko, saj nikakor ne najdemo uspešnega sredstva proti njim. Morda bo prav prišlo nekaj nasvetov, ki jih lahko kombiniramo med seboj in najdemo najustrežnejšega.

PRIPRAVEK ZA PRŠENJE 1: Mešanica eteričnega olja sivke, citronele, evkalipta, lahko tudi limonin sok, timijan ali šetraj. Prevremo v vodi. Ohlajeno pršimo pred sprehodom po tačkah, trebuhu in drugih izpostavljenih delih telesa.

PRIPRAVEK ZA PRŠENJE 2: V pršilu zmešamo 50% vode in 50% kisa. Psa popršimo pred sprehodom.

PRIPRAVEK ZA PRŠENJE 3: Dve limoni narežemo na koščke in ju prelijemo z vrelo vodo. Ko se voda ohladi, jo poškropimo po psu in vmasiramo v dlako.

NEPOSREDNO ODSTRANJEVANJE: Uporabimo glavnik z gostimi zobmi, vanj napeljemo tkanino, v posodo vlijemo toplo vodo in vanjo nakapajmo 4 kapljice eteričnega olja cedrovine, sivke ali bora. Glavnik namakamo v pripravek ter psa dobro ščešemo. Eterično olje lahko nanesemo tudi neposredno na krpo.

NEPOSREDNO VTIRANJE: Za odganjanje nadležnih bolh lahko uporabimo tudi rastline, kot so bazilika, meta, koromač ali kakšno drugo rastlino z močnejšim vonjem. Liste podrgnemo po psu in jih, če pes biva zunaj, nasadimo v bližini pesjaka.

PRIPRAVEK ZA KOPANJE 1: V pasji šampon dodamo nekaj kapljic eteričnega olja citronele ali limonske trave.

PRIPRAVEK ZA KOPANJE 2: Mešanica soli in vode odganja vse zajedavce, prav zato, če pes sol dobro prenaša, po prihodu z morja psa ne kopamo v sladki vodi.

PRIPRAVEK ZA KOPANJE 3: Mokro dlako podrgnemo s posušeno kavo (jutranjo skuhamo kavo posušimo na soncu). Po 5 minutah izperemo. Dlaka bo tudi bolj sijoča.

DOMAČA OVRATNICA: Potrebujemo enostavno pasjo ovratnico, ki jo namočimo v spodaj opisani pripravek. Posušeno ovratnico namestimo in pustimo delovati 1 mesec, nato postopek ponovimo.

½ čajne žličke jedilnega alkohola

1 kapljica eteričnega olja cedrovine

1 kapljica eteričnega olja sivke

1 kapljica eteričnega olja citronele

1 kapljica eteričnega olja timijana

4 kapsule česna ali 1 čajna žlička rastlinskega olja in 1 kapljica eteričnega olja česna

VIRI:

http://www.aromaterapija.si/index.php?option=com_content&view=article&id=396:delovanje-etericnih-olj-na-domace-zivali&catid=25:splono&Itemid=41

<http://www.bodieko.si/tag/naravni-pripravki>

PROTI KOMARJEM IN BOLHAM

Sestavine:

1/2 l alkohola

100 g celih nageljnovih žbic

100 ml otroškega ali podobnega olja (mandljevo, sezamovo, kamilica, sivka, janež, itd)

Priprava:

Pustite žbice marinirati v alkoholu štiri dni, mešajte vsako jutro in zvečer. Po štirih dneh dodamo olje in sredstvo je pripravljeno za uporabo.

Kako uporabljati:

Nežno vtrite nekaj kapljic v kožo na rokah in nogah. Opazujte komarje kako bežijo iz sobe. Odganja tudi bolhe na živalih.

Naša Gaja je našla svoj mir. Žal ni dočakala svojega 12. rojstnega dne (28.4.2002 -22.04.2014), ki smo ga vsako leto radi praznovali z njo, s seboj pa je odnesla veliko lepih trenutkov in ljubezni preživetih z domačimi. Močno jo bomo pogrešali.

Šmigičevi

PREBRALI SMO ZA VAS – REVUIJA MOJ PES

V 6. (junjski) številki revije Moj pes je objavljenih mnogo zanimivih prispevkov in ker so tokrat res zelo uporabni, vam jih priporočamo v branje:

- Pasje ljubosumje (piše Jože Vidic): razlogi in odpravljanje, nova dognanja, pa tudi opis vsakdanjih situacij, na katere prej ali slej naletijo vsi skrbniki psov
- TV oddaja »Štiri tačke«: najava oddaje, prispevek o bernskih planšarskih psih Mojce Sajovic in uporabi surove hrane Anima BARF je dostopen tudi na povezavi <https://www.youtube.com/watch?v=T5glqt21cf8>; če pa ste zamudili oddajo, pogledajte na spletni strani www.stiritacke.si
- O cviljenju – v vseh pojavnih oblikah
- Gremo v šolo (piše Urška Medvedšek): izbira pasje šole in pasti šolanja
- Socializacija pasjega športnika (piše Polona Bonač): izkušnje v obdobju odraščanja oblikujejo pasji pogled na svet, pa tudi neželene strahove in fobije
- Metode šolanja (piše Ana Dragičević): dilem pri izbiri med metodo z nagrajevanjem in metodo s kaznovanjem menda ni več, ampak je pomembno, da ju znamo ločiti in izbrati pravo, ko šolamo svojega psa sami ali pod vodstvom inštruktorja
- Oskrba ran (piše Boštjan Vidic): kratek, pregleden in zelo pomemben sestavek, ki ga je dobro prebrati večkrat ali vsaj imeti pri roki, ko potrebujemo nasvet in prvo pomoč
- Za brezskrbno druženje z našimi kosmatinci: o razvojnem krogu bolh in o klopih
- Debelost skrajša življenje II. (piše Mojca Sajovic): v rubriki o dopolnilnih metodah zdravljenja tokrat nadaljevanje prispevek o debelosti, ki jim je podvrženo veliko število psov ne le v ZDA, ampak tudi pri nas
- Pasma Cairnski terier gomilar (piše Tone Hočevnar): vedno zanimiva in izvirna pasemska predstavitev, tokrat pasme, ki vsako leto bolj suvereno osvaja srca slovenskih ljubiteljev psov
- Ples s psom (piše Urška Medvedšek): še ni dolgo, kar je na nastopih skupine Šapice sodeloval bernski planšarski pes in bil kljub velikosti zelo uspešen; kako zgleda ples v praksi in nekaj o pravilih si preberite v prispevku
- Vzreja in dokumentacija (piše Urška Krivec): za vse vzreditelje, ne le novopečene, bo članek zelo zanimiv, saj se tudi pravila na KZS večkrat spreminjajo, da o menjavi obrazcev ne govorimo
- Razmnoževalci psov (piše Metoda Mikuž): odlična poznavalka psov in kinoloških razmer je ponovno naostrila pero in opozarja na t.i. »črne vzreditelje« ter posledice nakupa mladičev pri njih
- Ravnanje z nezaupljivim psom (piše Nuša Pečnik): psi, ki prinašajo v nov dom kup slabih izkušenj ali so podedovali nezanesljiv značaj, so nezaupljivi in potrebni posebnih obravnav
- Otroci + psi – Kuža mora biti vedno pod nadzorom (piše Simona Lustek): pravilo, ki ga moramo poznati in upoštevati. Zakaj? Preberite primer slabe prakse v prispevku.

PREBRALI SMO ZA VAS – ZDRAVA PASJA KUCHARICA

V poletnem času prijažo lahko obroki, še posebej, če se je pozimi nabral kakšen kilogram preveč. V knjigi »Zdrava pasja kuharica« Založbe Modrijan smo za vas izbrali recept, ki bo zagotovo požel odobravanje, če vaš pes obožuje ribe.

Tunina s krompirjem

Potrebujemo:

- 900 g tunine (sveže ali iz konzerve)
- 350 g na kocke narezanega krompirja za peko
- 2 žlici oljčnega olja
- 175 g naribanega korenja
- 4 žlice navadnega polnomastnega jogurta

Čas priprave: 15 minut

Količina: 7 skodelic in pol (za velikega psa zadostujejo tri skodelice za enega od dveh obrokov na dan)

Kalorična vrednost: 334 / skodelico

Svežo tunino spečemo pri temperaturi pribl. 180 °C, da postane drobljiva. Odstranimo kosti. Če uporabimo tuno iz konzerve, je ne odcedimo. Krompir s kožo vred pečemo pri temperaturi 180 °C pribl. 30 minut, dokler se ne zmehča. Ohlajenega razrežemo. Zmešamo tunino, krompir, oljčno olje, korenje in jogurt.

Lahko uporabimo tudi tunino v slanici, vendar ima manj maščob in kalorij, je pa primerna za pse, ki maščobe težje presnavljajo.

NOVA KLUBSKA UGODNOST

Radi bi vas spomnili na novo klubsko ugodnost – popust pri nakupu knjig Založbe Debora d.o.o., založništvo in promocija kulture, d. o. o., Lipahova ulica 23, 1000 Ljubljana.

Popust nudijo pri nakupu knjig preko spletne strani <http://www.psi-ha.si/> in znaša 10%. Poleg tega popusta pa se vsak član kluba lahko včlani v Klub Psi-ha, ki mu omogoča še nadaljnjih 10% popusta, torej skupno 20%. Članstvo v knjižnem klubu je brezplačno in brez vseh pogojev. V svoji ponudbi imajo nekaj zelo zanimivih knjig, ki jih bo z veseljem vzel v roke vsak pasji lastnik: 101 pasji trik, 101 način za več aktivnosti z vašim psom, Pasja inteligenca, Kaj vejo psi?, Kako razmišljajo psi in še mnoge druge. Večina jih je predstavljena tudi v naši spletni knjižnici. V pripravi pa je tudi knjiga PRVA POMOČ PSU domačega avtorja. O izdaji vas bomo pravočasno obvestili in ponudili ugodnejši nakup.

NOVOST MED IZDELKI NAŠIH PARTNERJEV

Naš partner ASPECT, Damijan Svetina s.p., Britof 128, Kranj nas obvešča, da so v ponudbo poleg izvirnega obeska za pasje ovratnice uvrstili tudi obesek za ključke v enaki izvedbi.

Nakup je možen v spletni trgovini www.mjavhov.com ali po telefonu 04 238 19 19 oziroma GSM 031 300 295. Za člane kluba priznavajo 10%-ni popust.

NIČ VAS NE STANE, DA STE DOBRODELNI!

Danes prilagamo tudi obrazec za namenitev 0,5% dohodnine za naš klub. Če želite torej del svoje dohodnine nameniti našemu klubu, boste morali le izpolniti in oddati obrazec (zahtevo za namenitev), ki bo na voljo tudi na klubskih spletnih straneh. Obrazce bomo zbirali do začetka decembra tekočega leta. Sredstva, zbrana od dohodnine za leto 2014, bodo klubu nakazana v letu 2015.

Za vzreditelje:

Test za HISTIOCITNI SARKOM

Francoska družba ANTAGENE je oznanila, da je test za histiocitni sarkom oz. histiocitozo odslej na voljo tudi bernskim planšarskim psom v Evropi.

Ker je test pomemben predvsem za vzreditelje, ki lahko s pomočjo njegovih rezultatov izberejo primerno paritveno kombinacijo in tako zmanjšajo možnost razvoja te bolezni pri svojih mladičih, je zaenkrat na voljo le vzrediteljem.

Test se izvaja na predhodno odvzetem vzorcu krvi.

Cena testiranja je 105 EUR.

Nadaljnje informacije so (v angleškem jeziku) na voljo na: <http://www.antagene.com/en/commander/histiocytic-sarcoma-pre-test>

Histiocitni sarkom ali maligna histiocitoza je pogost vzrok smrti med bernskimi planšarskimi psi. Gre za rakasto obolenje histiocitov – celic imunskega sistema, ki se nahajajo v bezgavkah in nekaterih organih. Zdravljenje zaenkrat ni uspešno, bolezen je smrtna.

Bolezen diagnosticira veterinar na podlagi histološke analize odvzetega vzorca tumorja.

Poleg genetskih so med vzroki za to obolenje tudi okoljski dejavniki. Bolezen se pojavi v odrasli dobi, pogosto po tem, ko je bil pes že uporabljen za razplod in je svojo predispozicijo za bolezen že prenesel na potomce, s tem pa prispeval k njenemu širjenju.

Strokovnjaki za pasjo genetiko iz raziskovalnega centra s sedežem v francoskem kraju Rennes že več kot osem let izvajajo genetske študije o histiocitnem sarkomu pri bernskih planšarskih psih. S pomočjo analize večjega števila vzorcev (več kot 2000) obolelih in zdravih odraslih psov so uspeli prepoznati genetske markerje, povezane s tveganjem za razvoj in prenos te vrste raka.

Da bi z raziskavami histiocitoze pri bernskih planšarjih karseda pripomogli k premišljeni vzreji, je bil oblikovan genetski test za ugotovitev nagnjenosti k tej bolezni. Rezultati testa so izraženi kot genetski indeks, izražen v treh vrednostih: A (testirani psi imajo štirikrat MANJ možnosti za razvoj histiocitnega sarkoma), B (nevtralni indeks) in C (testirani psi imajo štirikrat VEČ možnosti za razvoj histiocitnega sarkoma; tveganje prenosa na potomce je veliko).

Zavedati se je treba, da je test za histiocitni sarkom le eno od meril selekcije. Seveda je pomembno, da imajo v vzrejni populaciji prednost psi z najboljšim indeksom, vseeno pa je treba še vedno ohranjati zadostno genetsko raznolikost pasme. Če pes na testiranju za histiocitni sarkom doseže indeks C, pa ima ob tem vrsto drugih pozitivnih lastnosti, ga zato ni treba izločiti iz programa vzreje, pač pa paziti, da je parjen s psi z indeksom A ali B. Kombinacijam, kjer imata oba psa indeks C, pa se je treba izogibati.

Prevedla in priredila: Nina Barlič

POJDI TE Z NAMI NA IZLET V RIM OD 24. DO 27. SEPTEMBRA

SLOVENSKI KLUB ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE

Predole 23, 1290 Grosuplje

e-naslov: bernski.klub@gmail.com

fax: ++386 (0)1 786 51 46

Davčna št.: 568 922 92

NOVA ŠT. TRR: SI56 6000 0000 0363 918

Upravni odbor:

Mojca Sajovic: predsednica (e-naslov: astra10@siol.net, GSM 041 631 616)

Nina Barlič: podpredsednica (e-naslov: nina.barlic@gmail.com)

Barbara Šolc: tajnica (e-naslov: barbara@topol.si)

Milica Mihelčič: blagajničarka (e-naslov: milica.mihelcic@siol.net)

Janez Valič: član (e-naslov: iskrasta@siol.net)

Zoran Borovšak: član (e-naslov: mej14zoky@gmail.com)

Nadzorni odbor:

Vesna Mišič, univ. dipl. prav.

Slavko Ložar

Danica Rebov

Disciplinska komisija:

Josip Mihelčič, predsednik

Filip Česenj

Peter Vražič

CENIK ČLANARIN

Na osnovi sklepa skupščine kluba z dne 8. 3. 2014 o višini pristopnine in članarine za leto 2013 (zneski veljajo do spremembe na naslednji skupščini kluba) znaša članarina:

- za redne člane: 25,00 eur, pristopnina 5,00 eur
- za družinske člane: 12,00 eur, pristopnina 3,00 eur

Lastniki mladičev, kupljenih pri vzrediteljih – članih SKBPP, pri vpisu ne plačajo pristopnine.

Novim članom, ki poravnajo članarino od meseca novembra dalje v tekočem letu, se prizna plačana članarina tudi za naslednje koledarsko leto.

Malo je klubov, ki se lahko pohvalijo, da imajo med člani tako poznane in široko razgledane ljudi, kot je naš Tone Hočevar, novinar in dolgoletni dopisnik časopisne hiše Delo. Iz Rima je poročal že, ko je delil svoje življenje (in običajno tudi posteljo) s svojo prvo bernko Dano, iz Rima je pisal svoja »rimska pisma« tudi v naše glasilo.

Vedno se prijazno odzove, ko je treba v kakršno koli akcijo, še posebej, če je povezana z berniji in njihovimi ljudmi. Tako je bilo tudi tokrat. Slavkova ideja počasi dobiva točno določene obrise in prvo vabilo na izlet v Rim, ki si ga bomo ogledali pod Tonetovim vodstvom, je pred vami.

Vabimo vas torej na avtobusni izlet v Rim in Vatikan, kjer nam bo Tone iz prve roke razkazal mesto in povedal tudi tisto, kar večina rimskih turistov nikoli ne izve. Obiskali bomo ne le znamenite kraje, ampak tudi zanimive ljudi. Ker je cenovno ugoden rezervirani hotel le pet minut pešačenja od Vatikana, izlet ne bo prenaporen. Odhod je načrtovan za sredo, 24.9. v večernih urah, zjutraj prihod v Rim, 25. in 26. ogledi in dve nočitvi, 27.9. pa povratek domov.

Naše bernije bomo tokrat pustili doma, zato v kolikor potrebujete zanesljivo varstvo, stopite v stik z vzrediteljem ali pokličite GSM 041 63 16 16 (Mojca).

Vabilo z vsemi podrobnostmi sledi!

V rimskih parkih je poskrbljeno za pse.

ZA VPRAŠANJA V ZVEZI Z VZREJO JE PRISTOJNA DRŽAVNA VZREJNA KOMISIJA ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE PRI KZS
predsednica komisije Jelka Simčič (tel. 01 282 22 89 – zvečer; e-pošta: jelka.simcic@siol.net); Litijska 12, 1000 LJUBLJANA

Klubske ugodnosti so objavljene na spletnih straneh kluba.

Vse člane kluba prosimo, da pri nakupu pokažejo člansko izkaznico z veljavno letno nalepko, kajti v nasprotnem primeru vam žal ne bodo obračunali popusta.

MISIJA »POREČ 2014«

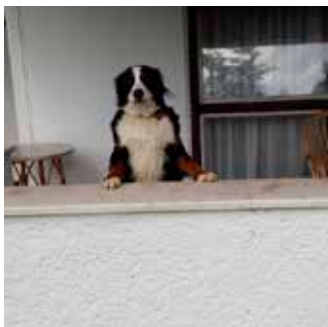

Tudi letošnja odprava v Poreč je uspela: pod vodstvom Milice in Josipa smo »osvojili« Grožnjan, Zamaski Dol, Poreč, Fažano, Pulo, Kamenjak, Baredine... in vse mimoidoče, ki so jih navdušili naši vedno uglašeni berniji. Veterinarska ambulanta »Pri Petru« je kljub

prilagodljivim uradnim uram več ali manj ostajala prazna, pač pa je bil toliko bolj obiskan strokovni večer, ki ga naš mag. Peter Levstek, dr.vet.med. vsako leto ponudi udeležencem in je bil letos namenjen nalezljivim in klopnim boleznim, koži in zaščiti. Tudi naša najstarejša udeleženka, 18-letna psička Ajša družine Hočevar je vztrajala na vseh naših poteh. Vsak od udeležencev, tako dvo- kot štirinožnih, je doprinesel svoj košček v skupni pisan mozaik prijetnih doživetij.

Kot vedno smo tudi letos prijavljenim udeležencem naših prvomajskih mini počitnic ponudili skupen odhod in na počivališču Log ob avtocesti je bilo v soboto, 26. aprila dopoldne nadvse živahno. Za vse, posebno pa tiste, ki so se nam pridružili prvič, smo prijazno poskrbeli, da so se brez iskanja in varno pripeljali na cilj. Prvi postanek na Hrvaškem je bil pred (zaprtim) gostiščem Veli Jože nedaleč od meje, kjer sta vodstvo prevzela Milica in Josip. Ko smo si privežali dušo s kozarčkom domačega, smo pot nadaljevali proti turistični kmetiji Matijašič, ki slovi po dobrih vinih, naravni pridelavi, izkazali so se pa tudi po izjemni gostoljubnosti, saj so se tudi med okusno malico naši berniji zadrževali ob naših nogah. Nismo si mogli kaj, da ne bi v nadaljevanju poti mimogrede spet obiskali prelepi Grožnjan v srcu Istre, poznan tudi kot mesto umetnikov. Po aprilski plohi je posijalo sonce, ki smo se mu zadovoljno nastavljali medtem, ko smo pretaknili mestece in popili kavo.

Po prihodu v hotel je hitro postalo jasno, da so bile letos naše prošnje uslišane in namestitev je res ustrezala tistemu, za kar smo zaprosili v recepciji. Neposredna sosesčina vseh nas je obetala, da bomo tudi večere preživeli skupaj v prijetnem klepetu, našim »ukrdeljenim« bernijem pa pri obiskovanju drug drugega ne bo potrebno narediti veliko korakov.

Po prvem zajtrku sta nas na parkirišču zbrala Milica in Josip, v dolgi koloni devetih vozil pa smo jo ubrali na jug proti Vodnjanu, ki je bil naša naslednja postaja. Sprehodili smo se po mestecu, si ogledali najvišji cerkveni zvonik Istre in občudovali ohranjena bogata pročelja hiš iz gotskega, renesančnega in baročnega obdobja, nekateri pa so svojim lačnim bernijem privoščili prigrizek iz »vročega psa« (hot dog). Milica in Josip sta medtem tuhtala, kje bi bil za nas najprimernejši prostor za piknik in seveda sta nas prav hitro odpeljala tja, saj so tudi nam že krulili želodci. Mizice so se šibile pod domačimi dobrotami, ki so po bogati malici članom naše športne balinarske sekcije pri sklanjanju delale kar malo napote.

Naslednji dan smo načrtovali obisk Pule, ki se je mnogi z nostalgijo spominjajo iz časov naše skupne domovine. Vreme je bilo pretežno oblačno in kot nalašč za naše načrte, ki bi jih vroče sonce zagotovo močno okrnilo. Tako smo si ogledali znamenito puljsko areno - amfiteater iz prvega stoletja, ki je šesti po velikosti in eden najbolj ohranjenih na svetu. Sprehod po mestu je bil še najbolj naporen za Ajšo, ki ji seveda ni bilo potrebno ves čas hoditi, naši berniji pa so spet poželi kup odobravajočih pogledov in komplimentov. Opoldanski piknik smo si tokrat privoščili prav na skrajnem južnem koncu Istre, na

Kamenjaku, kjer sta Milica in Josip našla prijetno senco, za kratek spust po gozdni stezi pa smo bili nagrajeni s čudovitim razgledom na Kvarner, da o kopanju v pravljичno lepem zalivu sploh ne govorimo.

Za zadnji dan smo si prihranili še eno poslastico: tudi letošnje počitnice niso minile brez obiska Baredin, saj so se morali tisti člani odprave, ki so bili z nami prvič, spustiti v znamenito jamo in si ogledati muzej. Vsem ostalim ta čas ni bilo dolgočasno, saj smo popazili na četico bernijev, ki seveda ni bila deležna jamskih avantur.

Preden so se naše poti razšle, smo v mislih že načrtovali naše naslednje druženje v Istri. Še je ostalo dovolj lepih kotičkov, ki jih brez vodstva nenadkriljivih Milice in Josipa ter brez naše bernske družine ne bi nikdar obiskali. Nasvidenje na »misiji Poreč 2015«!

MOJ BERNI – glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse, št. 1/2013. Izdajatelj: SKBPP, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja tri do štirikrat letno, namenjeno je članom kluba in je brezplačno. Vsakokratna naklada je prilagojena trenutnemu članstvu. Besedila niso lektorirana!

Urednica: Nina Barlič

Člani uredniškega odbora: Mojca Sajovic, Barbara Šolc, Tone Hočevar

Priprava in tisk: Amset d.o.o., Grosuplje